

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Dato: 25. februar 2014
Kontor: Forvaltningsretskontoret
Sagsbeh: Jørgen Jørgensen
Sagsnr.: 2013-760-0170
Dok.: 1069888

Udkast

Forslag

til

Lov om ændring af lov om tv-overvågning, lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, restaurationsloven og forskellige andre love

(Samling af visse af politiets opgaver i opgavefællesskaber og bortsalg af hittegods ved offentlig tilgængelig internetauktion mv.)

§ 1

I lov om tv-overvågning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1190 af 11. oktober 2007, som ændret ved § 1 i lov nr. 713 af 25. juni 2010 og § 1 i lov nr. 422 af 10. maj 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 2, 1. pkt.*, og *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »Politidirektøren« til: »Politiet«.

2. I § 2 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler sager om tilladelse efter *stk. 2 og 3.*«

§ 2

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

I lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, jf. lov nr. 307 af 30. april 2008, som ændret ved § 1 i lov nr. 636 og § 1 i lov nr. 637 begge af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 1, 2. pkt., affattes således: »Autorisation meddeles af politiet og gælder for hele landet.«

2. I § 4 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler sager om autorisation.«

§ 3

I restaurationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 135 af 18. januar 2010, som ændret ved § 34 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, § 2 i lov nr. 249 af 30. marts 2011, § 12 i lov nr. 1231 af 18. december 2012 og § 4 i lov nr. 633 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. § 15 a, stk. 1, affattes således:

»Dørmænd i restaurationsvirksomheder skal være autoriserede. Autorisation meddeles af politiet og gælder for hele landet.«

2. I § 15 b indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der varetager politiets opgaver inden for denne lovs område.«

§ 4

I lov nr. 223 af 8. juni 1966 om handel med brugte genstande samt pantelånervirksomhed, som ændret ved § 3 i lov nr. 936 af 27. december 1991, § 3 i lov nr. 386 af 20. maj 1992, § 20 i lov nr. 389 af 14. juni 1995 og § 25 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 2, affattes således:

»Bevilling meddeles enten til handel med brugte genstande eller til pantelånervirksomhed og udstedes af politiet. Bevillingen giver ret til at drive virksomhed i og fra den politikreds, bevillingen omfatter.«

2. I § 15 indsættes som stk. 2:

»*Stk. 2.* Justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der varetager politiets opgaver inden for denne lovs område.«

§ 5

I våbenloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1005 af 22. oktober 2012, som ændret ved § 1 i lov nr. 431 af 1. maj 2013 og § 1 i lov nr. 1623 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

1. Efter § 2 *d* indsættes:

»§ 2 *e.* Justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der varetager politiets opgaver inden for denne lovs område.«

§ 6

I luftfartsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1036 af 28. august 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 70 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler sager om godkendelse.«

§ 7

I lov om vagtvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 227 af 3. marts 2010, som ændret ved § 14 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændring:

1. I § 13, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Justitsministeren kan i forbindelse med henlæggelse til politiet af opgaver efter denne lov fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler de pågældende opgaver.«

§ 8

I lov 319 af 14. maj 1997 om inkassovirksomhed, som senest ændret ved § 10 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændring:

1. I § 19, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Justitsministeren kan i forbindelse med henlæggelse af opgaver til politiet efter denne lov fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler de pågældende opgaver.«

§ 9

I lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 1072 af 7. september 2010, som senest ændret ved § 4 lov nr. 639 af 23. juni 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 62 a indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med justitsministeren i forbindelse med henlæggelse af opgaver til politiet efter denne lov fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler de pågældende opgaver.«

§ 10

I lov om jagt og vildtforvaltning, jf. lovbekendtgørelse nr. 735 af 14. juni 2013, som ændret ved § 14 i lov nr. 86 af 28. januar 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 49 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Miljøministeren kan efter forhandling med justitsministeren i forbindelse med henlæggelse af opgaver til politiet efter denne lov fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler de pågældende opgaver.«

§ 11

I lov om hittegods, jf. lovbekendtgørelse nr. 733 af 9. juli 2009, som ændret ved § 3 i lov nr. 1245 af 18. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 3*, ændres »af de på stedet mest udbredte dagblade« til: »i et egnet medie«.

2. To steder i § 4, *stk. 1*, indsættes efter »offentlig auktion«: »eller offentlig tilgængelig internetauktion«.

3. I § 4 indsættes som *stk. 3 og 4*:

»Stk. 3. En offentlig tilgængelig internetauktion skal afholdes i overensstemmelse med udbyderens almindelige auktionsvilkår.

Stk. 4. Auktionslederen eller udbyderen af internetauktionen kan træffe bestemmelse om, at hittegoods, som forgæves er forsøgt bortsolgt ved auktionssalg i overensstemmelse med denne lov, kan destrueres eller udleveres til almennyttige eller velgørende formål.«

4. I § 7 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om udbetaling af beløbet efter stk. 1 til finderen.«

§ 12

I færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1386 af 11. december 2013, som ændret ved [...], foretages følgende ændringer:

1. § 134 b, *stk. 1*, affattes således:

»Justitsministeren kan bemyndige politiet til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt justitsministeren. Justitsministeren kan i forbindelse med henlæggelse af opgaver til politiet fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler de pågældende opgaver.«

2. I § 134 b, *stk. 2*, ændres »ministeren« til: »anden administrativ myndighed«.

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 1-11 træder i kraft den 1. juli 2014.

[§ 14

Stk.1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk.2. §§ 1, 2, 4, 6, 7 og 8 kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk.3. §§ 1, 2, 6 og 7 kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.]

*Bemærkninger til lovforslaget
Almindelige bemærkninger*

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Samling af visse af politiets opgaver i opgavefællesskaber*
 - 2.1. *Baggrunden for forslaget*
 - 2.1.1. *Rigspolitiets analyse af politiets behandling i visse våben-, tilladelses- og kørekortssager*
 - 2.1.2. *Gældende ordning og Rigspolitiets anbefalinger herom*
 - 2.1.2.1. *Våbenområdet*
 - 2.1.2.2. *Tilladelsesområdet*
 - 2.1.2.3. *Kørekortområdet*
 - 2.1.3. *Justitsministeriets overvejelser*
 - 2.2. *Lovforslagets udformning*
 - 2.2.1. *Kompetencefordelingen efter lovgivningen*
 - 2.2.2. *Klageadgang*
 - 2.2.3. *Særligt om besigtigelser, tilsyn og tilbagekaldelser*
3. *Ændring af lov om hittegods*
 - 3.1. *Gældende ret*
 - 3.2. *Justitsministeriets overvejelser*
 - 3.2.1. *Bekendtgørelse om fundet i et eller flere egnede medier*
 - 3.2.2. *Bortsalg af hittegods ved offentlig tilgængelig internet-auktion*
 - 3.2.3. *Behandling af hittegods, der forgæves er forsøgt bortsolgt ved auktionssalg*
 - 3.2.4. *Bemyndigelse til at fastsætte regler om udbetaling til finderens*
4. *Ændring af færdselsloven*
 - 4.1. *Gældende ret*
 - 4.2. *Justitsministeriets overvejelser*
5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
6. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.*
7. *Administrative konsekvenser for borgerne*
8. *Miljømæssige konsekvenser*
9. *Forholdet til EU-retten*
10. *Hørte myndigheder mv.*
11. *Sammenfattende skema*

Bilag 1 – Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

1. Indledning

Med lovforslaget foreslås der for det første etableret et lovgivningsmæssigt grundlag for, at visse af politiets sager inden for våben-, tilladelses- og færdselsområdet kan samles i såkaldte opgavefællesskaber.

Samlingen af visse af politiets opgaver i opgavefællesskaber har til formål at opnå effektiviseringsgevinster gennem en centralisering af sagsbehandlingen, at højne kvaliteten af sagsbehandlingen og at understøtte ensartetheden i opgavevaretagelsen.

Med henblik på dette foreslås en række bestemmelser i lovgivningen, der henlægger kompetencen til at behandle sager inden for et givet område til den stedlige politidirektør – og hvor kompetencen foreslås henlagt til opgavefællesskaber – ændret, således at kompetencen tilkommer ”politiet”.

Med samme formål foreslås det, at der indsættes bemyndigelsesbestemmelser i de relevante love, der giver justitsministeren – henholdsvis vedkommende ressortminister efter forhandling med justitsministeren – adgang til at fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der skal varetage politiets opgaver på de pågældende områder.

Herudover foreslås en række ændringer af lov om hittegods. Det foreslås at ændre loven, således at bekendtgørelse om fund af hittegods kan foretages i et eller flere egnede medier. Forslaget betyder, at politiet ikke længere vil være forpligtet til at foranstalte bekendtgørelse om fundet i lokale dagblade. Politiet vil i stedet kunne foretage en konkret vurdering af, hvordan bekendtgørelse om fundet foranstaltes mest effektivt.

Endvidere foreslås loven ændret, således at hittegods ved politiets foranstaltning også kan bortsælges ved en offentlig tilgængelig internetauktion. Forslaget indebærer, at politiet ved bortsalg af hittegods kan vælge at bortsælge hittegodsset enten ved en offentlig auktion omfattet af reglerne i lov om offentlig auktion ved auktionsledere eller ved en offentlig tilgængelig internetauktion.

Tillige foreslås det, at auktionslederen eller udbyderen af internetauktionen kan træffe bestemmelse om, at hittegods, der forgæves er forsøgt bortsolgt ved auktionssalg, kan destrueres eller udleveres til almennyttige eller velgørende formål, samt at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om udbetaling af det beløb, som tilfalder finderens, når hittegods er blevet bortsolgt ved auktion.

Endelig foreslås det, at justitsministeren ved henlæggelse af opgaver til politiet efter færdselsloven kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser, der i den forbindelse er truffet af politiet, herunder således at afgørelserne ikke kan påklages til anden administrativ myndighed (Rigspolitiet).

2. Samling af visse af politiets opgaver i opgavefællesskaber

2.1. Baggrunden for forslaget

2.1.1. Rigspolitiets analyse af politiets behandling af visse våben-, tilladelses- og kørekortssager

Justitsministeriet udarbejdede i februar 2012 en handlingsplan for udmøntningen af effektiv administration på ministeriets område. I den forbindelse blev der identificeret en række effektiviserings- og prioriteringsinitiativer.

Handlingsplanen pegede bl.a. på, at der kunne frigøres ressourcer, hvis politiets behandling af visse våben-, tilladelses- og kørekortssager blev samlet i ét eller to opgavefællesskaber.

Rigspolitiet har derfor undersøgt de nærmere effektiviseringsgevinster ved at henlægge administrationen af sager inden for de nævnte områder til opgavefællesskaber.

Som led i denne undersøgelse har Rigspolitiet gennemført interviews med udvalgte ledere og medarbejdere i samtlige af landets 12 politikredse og relevante afdelinger i Rigspolitiet, ligesom der er indhentet oplysninger om forbrug af årsværk. Formålet hermed har været at kortlægge, hvordan og hvor effektivt områderne administreres, herunder hvilke opgaver der stiller krav til lokalkendskab, og hvilke opgaver der med fordel kan centraliseres.

Rigspolitiets forventer, at der vil være effektiviseringsgevinster ved en centralisering af sagsbehandlingen inden for de nævnte områder. Effektiviseringsgevinsterne vil det første og andet år svare til henholdsvis 15 % og 17,5 % af det nuværende ressourceforbrug, mens gevinsten fra det tredje år vil svare til 20 % af det nuværende ressourceforbrug.

Det er endvidere Rigspolitiets opfattelse, at en centralisering vil højne kvaliteten af sagsbehandlingen og understøtte ensartetheden i opgavevaretagelsen.

Rigspolitiet har på den baggrund foreslået, at der sker en samling af behandlingen af visse sager inden for de nævnte områder i to opgavefællesskaber, der forankres i henholdsvis Midt- og Vestjyllands Politi og Københavns Vestegns Politi.

Rigspolitiet forventer, at opgavefællesskaberne i givet fald kan være etablerede og overtage behandlingen af sager inden for de områder, de findes at skulle varetage, fra den 1. oktober 2014.

2.1.2. Gældende ordning og Rigspolitiets anbefalinger herom

2.1.2.1. Våbenområdet

Den stedlige politidirektør behandler i dag en lang række sager inden for våbenområdet. Det er således politidirektøren, der meddeler tilladelse til bl.a. at indføre, udføre, erhverve, besidde og anvende skydevåben mv. og meddeler samtykke til bl.a. udstedelse af jagttegn og våbenpåtegning. Politidirektøren modtager også anmeldelse fra indehavere af jagttegn og våbenpåtegning om erhvervelse af skydevåben, hvortil der ikke kræves tilladelse. Det er endvidere politidirektøren, der udsteder europæiske våbenpas, godkender skydebaners indretning og anlæggelse samt meddeler tilladelse til bl.a. at forhandle, markedsføre, opbevare, overføre, erhverve og anvende eksplosivstoffer og dispensation til at indføre, erhverve, besidde og anvende nærmere angivne udgangsstoffer til eksplosivstoffer.

Våbenområdet er kendetegnet ved, at der er en stor gruppe af ensartede sager, som er forholdsvis enkle at håndtere, og et mindre antal mere komplicerede sager, hvor sagsbehandlingen kræver specialviden.

I 2012 blev der registreret ca. 87.000 sager inden for våbenområdet, hvoraf sager vedrørende jagttegn udgjorde ca. halvdelen. Landets politikredse gennemførte i 2012 ca. 950 besigtigelser af skydebaner og 1.250 øvrige besigtigelser og tilsyn. Ifølge Rigspolitiets oplysninger anvendte landets politikredse i 2012 i alt ca. 52 årsværk på administration af våbenområdet.

Rigspolitiet har vurderet, at der ved samling af politiets opgaver inden for våbenområdet vil kunne opnås betydelige effektiviseringsgevinster, en højnelse af det faglige niveau i sagsbehandlingen og en mere ensartet praksis på tværs af politikredsene. Rigspolitiet foreslår på den baggrund, at visse af politiets opgaver inden for våbenområdet samles i opgavefællesskaber.

Det er Rigspolitiets vurdering, at sagsbehandlingen i forbindelse med ansøgning om våbentilladelser i almindelighed kan foretages uden nærmere lokalkendskab eller fysisk tilstedeværelse i den politikreds, hvor ansøgeren bor. I de ca. 350 tilfælde årligt, hvor politiet foretager forudgående besigtigelser – f.eks. i forbindelse med ansøgninger om tilladelse til erhvervs-mæssig handel med våben – foreslås besigtigelserne foretaget af det opgavefællesskab, der behandler ansøgningen.

Rigspolitiet anbefaler, at de ca. 700 sager årligt, hvor politiet foretager efterfølgende kontrol og tilsyn inden for våbenområdet – f.eks. tilsyn med skydebaner – fortsat forankres i den enkelte politikreds, idet et sådant tilsyn vil indebære en meget omfattende rejseaktivitet for opgavefællesskabernes medarbejdere. Efter omstændighederne vil det stedlige politi kunne assisteres af opgavefællesskaberne i forbindelse med mere omfattende kontroller og tilsyn.

2.1.2.2. Tilladelsesområdet

Den stedlige politidirektør behandler i dag en række sager inden for tilladelsesområdet, herunder bl.a. sager om tilladelser til at afholde større og mindre arrangementer, bevillingssager samt sager om autorisationer og godkendelser.

Større arrangementer er bl.a. festivaler, koncerter, større motions- og cykelløb og kræmmermarkeder, mens mindre arrangementer bl.a. er halballer, mindre foreningssammenkomster og byfester.

Sager inden for bevillingsområdet omhandler bl.a. ansøgninger om tilladelser til offentlig optræden i restaurationer, tilladelse til længere åbnings-tid for restaurationsvirksomheder og alkoholbevillinger til personer og selskaber.

Sager vedrørende autorisationer og godkendelser omfatter bl.a. ansøgninger om godkendelse af personale til vagtvirksomhed, autorisation af dørmænd og autorisation af kontrollører ved særlige idrætsbegivenheder.

Rigspolitiet træffer i dag afgørelser i første instans i et mindre antal sager om bl.a. autorisation til at udøve vagtvirksomhed, autorisation til at udøve inkassovirksomhed og godkendelse af personale hertil, klager over udøvelse af inkassovirksomhed, tilladelse til afholdelse af internationale motorløb samt i sager om afholdelse af nationale motorløb over 300 km. Sådanne sager behandles således ikke af den stedlige politidirektør.

I 2012 blev der registreret ca. 40.000 sager inden for tilladelsesområdet, hvoraf knap 18.000 vedrørte større og mindre arrangementer. Ifølge Rigspolitiets oplysninger anvendte landets politikredse i 2012 i alt ca. 59 årsværk på administration af tilladelsesområdet, mens Rigspolitiet anvendte knap ét.

Rigspolitiet anbefaler, at sager om tilladelse til afholdelse af større og mindre arrangementer fortsat behandles af den stedlige politidirektør, idet sagerne ofte kræver lokalkendskab, samarbejde med andre enheder i politikredsen og arrangøren samt eventuelt andre myndigheder.

Rigspolitiet anbefaler herudover, at bevillingssager fortsat behandles af den stedlige politidirektør, idet behandlingen sker under hensyn til lokale bevillingsstrategier, der er fastlagt i et samarbejde mellem den stedlige politidirektør og politikredsens kommuner, ligesom bevillingsområdet har en betydelig lokalpolitisk interesse og indgår i de enkelte politikredses strategi for opretholdelse af et trygt natteliv.

For så vidt angår sager vedrørende autorisationer og godkendelser, herunder sager om autorisation af kontrollører ved særlige idrætsbegivenheder, øvrige tilladelser og sager vedrørende vagt- og inkassovirksomhed, hvor Rigspolitiet i dag træffer afgørelse, anbefaler Rigspolitiet, at de overflyttes til opgavefællesskaberne. Baggrunden herfor er, at sagsbehandlingen i almindelighed kan foretages uden et nærmere lokalkendskab, ligesom sagerne er præget af en høj grad af ensartethed og derfor er velegnede til håndtering i større skala. I de tilfælde, hvor der stilles krav om personligt fremmøde (autorisation af dørmænd og af kontrollører til særlige idrætsbegivenheder), vil identitetskontrollen kunne foretages i forbindelse med udlevering af legitimationskortet i politikredsen.

De resterende sager inden for autorisations- og godkendelsesområdet, hvor Rigspolitiet træffer afgørelse – bl.a. tilladelse til afholdelse af internationale motorløb og nationale motorløb over 300 km – anbefales fortsat behandlet i Rigspolitiet, idet der ikke vil kunne forventes effektiviseringsgevinster ved en overflytning af sagsbehandlingen til opgavefællesskaberne.

2.1.2.3. Kørekortområdet

Kørekort udstedes af landets kommuner, men de stedlige politidirektører behandler bl.a. sager, der involverer kontrollerende køreprøver efter kørselsforbud, betingede eller ubetingede frakendelser samt sager, hvor der er

rejst tvivl om, hvorvidt kørekortindehaveren fortsat opfylder de relevante helbredsmæssige betingelser eller besidder de fornødne kørefærdigheder.

Politidirektørerne behandler herudover sager vedrørende ombytning af udenlandske kørekort, sager om kørekort til erhvervsmæssig personbefordring og udstedelse af kørelærergodkendelser samt kørekortsager, hvor ansøgeren er registreret i politiets kriminalregister.

Et mindre antal sager inden for kørekortområdet behandles i dag af Rigspolitiet. Det drejer sig om sager om dispensation fra reglerne i kørekortbekendtgørelsen og sager om godkendelse af udenlandske kørelærere, der ønsker at virke som kørelærere i Danmark.

I 2012 blev der behandlet ca. 150.000 sager inden for kørekortområdet, og landets politikredse anvendte i 2012 i alt ca. 55 årsværk på administration af kørekortområdet.

Rigspolitiet anbefaler, at samtlige af politiets sager inden for kørekortområdet – herunder det betydelige antal borgerhenvendelser, der årligt ekspederes – overføres til opgavefællesskaberne, idet sagerne ikke kræver lokal kendskab og er præget af en høj grad af ensartethed.

Kørekortsager, der i dag behandles af Rigspolitiet, anbefales ikke flyttet til opgavefællesskaberne, idet sagerne blandt andet omhandler afklaring af principielle spørgsmål og kontakt til ambassader mv.

2.1.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan – efter drøftelse med relevante ministerier – tilslutte sig Rigspolitiets anbefalinger om, at behandlingen af visse sager inden for våben-, tilladelses- og kørekortområdet fremover samles i opgavefællesskaber med henblik på effektivisering og at højne kvaliteten i sagsbehandlingen.

Initiativet er et vigtigt led i udmøntningen af handlingsplanen for effektiv administration på Justitsministeriets område, og ministeriet finder i lighed med Rigspolitiet, at en samling af opgaverne vil understøtte den proces, der er sat i gang i de senere år, herunder med politireformen, og som indebærer et øget fokus på politiets kerneydelser.

2.2. Lovforslagets udformning

2.2.1. Kompetencefordelingen efter lovgivningen

Politiet er som nævnt under pkt. 2.1 tillagt beføjelser til at behandle en række forskelligartede sager inden for våben-, tilladelses- og kørekortområdet, som det foreslås fremover skal behandles i to politikredse, hvor der etableres såkaldte opgavefællesskaber.

Beføjelserne inden for de pågældende områder er tillagt politiet ved lovgivningen og ved administrative forskrifter (bekendtgørelser og cirkulærer) udstedt i medfør af lovgivningen.

Kompetencen til politiets virksomhed på de pågældende områder er i de relevante love og administrative forskrifter i de fleste tilfælde tillagt den stedlige politidirektør. Enkelte steder er kompetencen tillagt Rigspolitiet.

Overførsel af beføjelserne til opgavefællesskaberne, der forankres i Midt- og Vestjyllands Politi og Københavns Vestegns Politi, vil derfor kræve ændringer af kompetencebestemmelserne i de love og administrative forskrifter, der regulerer politiets beføjelser inden for de sagsområder, som foreslås henlagt til opgavefællesskaberne.

I de lovbestemmelser, der fastlægger politiets kompetence på de områder, der foreslås henlagt til opgavefællesskaber, er kompetencen som nævnt i en række tilfælde direkte ved loven henlagt til den stedlige politidirektør. Eksempelvis fremgår det af restaurationslovens § 15 a, at dørmænd i restaurationsvirksomheder skal være autoriserede, og at autorisation meddeles af ”politidirektøren i den politikreds, hvor ansøgeren bor”.

Sådanne lovbestemmelser må anses for at hindre, at opgaverne (ved administrativ beslutning) overføres til de politikredse, hvor opgavefællesskaberne etableres. Med lovforslaget foreslås det derfor, at de lovbestemmelser, hvorefter kompetencen til at behandle sager inden for et givent område er tillagt den stedlige politidirektør – og hvor kompetencen foreslås henlagt til opgavefællesskaberne – ændres, således at kompetencen fremover tilkommer ”politiet”. Samtidig foreslås indsat en bemyndigelsesbestemmelse i de relevante love, der giver justitsministeren – henholdsvis vedkommende ressortminister efter forhandling med justitsministeren – adgang til at fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der skal varetage politiets opgaver på det pågældende område. Herefter vil det administrativt blive fastsat, at kompetencen henlægges til opgavefællesskaberne.

I en række andre tilfælde fremgår det alene af lovgivningen, at kompetencen tilkommer ”politiet”, hvorefter kompetencen administrativt er henlagt til den stedlige politidirektør eller til Rigspolitiet. I enkelte tilfælde fremgår det af de relevante lovbestemmelser, at kompetencen tilkommer ”justitsministeren, eller den justitsministeren bemyndiger dertil”, hvorefter kompetencen administrativt er henlagt til den stedlige politidirektør eller til Rigspolitiet.

I forhold til disse områder må det antages, at overførelse af politiets beføjelser til Midt- og Vestjyllands Politi og Københavns Vestegns Politi, hvor opgavefællesskaberne forankres, i vidt omfang vil kunne ske administrativt. Justitsministeriet finder imidlertid, at der også i disse tilfælde bør skabes et klart og udtrykkeligt grundlag for adgangen til at overføre opgaverne til opgavefællesskaberne, således at der ikke efterfølgende vil kunne opstå tvivl herom i forhold til nogen af de omhandlede opgaver.

Derfor foreslås det, at der også i forhold til disse områder indsættes en bemyndigelsesbestemmelse i de relevante love, der giver justitsministeren – henholdsvis vedkommende ressortminister efter forhandling med justitsministeren – adgang til at fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der skal varetage politiets opgaver på det pågældende område. Herefter vil det administrativt blive fastsat, at kompetencen henlægges til opgavefællesskaberne.

Den foreslåede ordning indebærer, at der efterfølgende vil kunne ske ændringer i kompetencefordelingen mellem politikredsene, Rigspolitiet og opgavefællesskaberne. Sådanne ændringer vil kunne gennemføres administrativt. Det vil således være muligt at overføre kompetencen inden for de pågældende områder til en anden myndighed inden for politiet, såfremt der viser sig behov herfor, herunder eksempelvis ved en tilbageføring af opgaven til den lokale politikreds eller til Rigspolitiet. På samme måde vil der være adgang til at overføre ansvaret for et opgavefællesskab fra en politikreds til en anden. Det vil endvidere være muligt at overføre kompetencen inden for de pågældende områder til en enkelt politikreds og således forankre opgavefællesskabet i en politikreds i stedet for i flere politikredse.

De foreslåede bemyndigelsesbestemmelser giver alene adgang til at fastsætte regler, der fastlægger, hvilken myndighed inden for politiet, der skal varetage politiets opgaver på området. Bestemmelserne giver således ikke adgang til indholdsmæssig regulering på de enkelte områder.

2.2.2. Klageadgang

Afgørelser truffet af den stedlige politidirektør efter de gældende regler kan påklages til Rigspolitiet som følge af det over-/underordningsforhold, der består mellem de to myndigheder. Afgørelser, der er truffet af Rigspolitiet i 1. instans, kan påklages til Justitsministeriet.

Det følger af retsplejelovens § 109, stk. 2, at Rigspolitiets afgørelser i klagesager over afgørelser truffet af politidirektørerne ikke kan påklages til justitsministeren.

Der ændres ikke med lovforslaget på de gældende klageregler. Opgavefællesskaberne forankres i to politikredse, og de afgørelser, som træffes, sker efter politidirektørerne i disse kredses instruktion og på deres ansvar. Afgørelser truffet af opgavefællesskaber (vedkommende politidirektør) vil derfor kunne påklages til Rigspolitiet på samme måde som andre afgørelser truffet af politidirektørerne. Rigspolitiets afgørelser i sådanne klagesager vil efter retsplejelovens § 109, stk. 2, ikke kunne påklages til Justitsministeriet. Der er således ikke tale om, at opgavefællesskaberne er en selvstændig myndigheder, men derimod om, at de er en del af den pågældende politikreds (som udgør en selvstændig myndighed).

2.2.3. Særligt om besigtigelser, tilsyn og tilbagekaldelser

Inden for visse dele af våben-, tilladelses- og kørekortområdet er det bestemt, at politiet kan foretage besigtigelse for at vurdere, om der er grundlag for at meddele en tilladelse, autorisation eller godkendelse.

Endvidere er politiet på en række af områderne tillagt beføjelse til at føre tilsyn med lovens overholdelse mv.

Som udgangspunkt vil opgavefællesskaberne på de områder, som de skal overtage behandlingen af, også overtage den opgave, der består i tilsyn mv.

Som det imidlertid fremgår ovenfor under pkt. 2.1.2.1, anbefaler Rigspolitiet, at tilsynsvirksomheden på våbenområdet i et vist omfang fortsat varetages af den stedlige politidirektør, selv om tilladelser mv. på de pågældende områder udstedes i de politikredse, hvor opgavefællesskaberne er forankret.

De foreslåede bemyndigelsesbestemmelser giver adgang til at fastsætte, at politiets opgaver på et område på denne måde i forskellige faser af en sag

kan varetages af forskellige myndigheder inden for politiet, og at tilsyn med en tilladelses overholdelse således kan udføres af den stedlige politidirektør, selv om tilladelseskompetence ligger hos et af opgavefællesskaberne (i en anden politikreds).

Det bemærkes i den forbindelse, at politikredsene vil kunne bistå opgavefællesskaberne, uden at det kræver nærmere regulering i de administrative forskrifter, der udstedes i medfør af de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser. Det gælder eksempelvis i forhold til identitetskontrol ved udlevering af legitimationskort. Der henvises herom til pkt. 2.1.2.2.

Det forudsættes med lovforslaget, at de forskellige myndigheder inden for politiet vil kunne udveksle oplysninger i relevant omfang efter reglerne i persondatalovens §§ 6-8 i de tilfælde, hvor der er behov for bistand fra en anden politikreds, eller hvor tilsynet med lovens overholdelse er forankret i de enkelte politikredse, mens tilladelseskompetence er forankret hos opgavefællesskaberne (i anden politikreds).

3. Ændring af lov om hittegods

3.1. Gældende ret

Lov om hittegods trådte i kraft den 1. juli 1952. Lovens formål er – og har altid været – at sikre, at hittegods tilbageleveres til ejeren.

Lov om hittegods suppleres af Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 1308 af 18. december 2012 og Justitsministeriets cirkulære nr. 76 af 24. juni 2003, som ændret ved cirkulære nr. 9622 af 18. december 2012.

Den centrale bestemmelse i lov om hittegods er en pligt for borgerne til at aflevere hittegods til politiet.

Loven indeholder endvidere en række bestemmelser om politiets behandling af hittegods, bekendtgørelse af fundet og udlevering af hittegods. Det fremgår bl.a. af § 2, stk. 2, i lov om at hittegods, at hvis ejeren af hittegods ikke kendes eller ikke afhenter det fundne, drager politiet omsorg for, at det opbevares på forsvarlig måde. Kendes ejeren ikke, foranstalter politiet en bekendtgørelse om fundet optaget i et eller flere af de på stedet mest udbredte dagblade, medmindre dette på grund af det fundnes art eller værdi skønnes unyttigt, jf. § 2, stk. 3. Efter lovens § 3 har ejeren af hittegods krav på at få dette udleveret, når pågældende melder sig og godtgør sin ret, inden det er bortsolgt, og når pågældende betaler findeløn og de i anledning af fundet påløbne omkostninger.

Herudover fastsætter loven retningslinjer for politiets afhændelse af uafhængt hittegods. Hittegods, som ikke afhentes af ejeren inden tre måneder regnet fra hittegodsets indlevering til politiet, skal som udgangspunkt sælges ved offentlig auktion, jf. lovens § 4, stk. 1. Hittegodscykler og -knallerter kan dog bortsælges ved offentlig auktion, når der er forløbet fire uger fra indlevering til politiet. Endvidere kan hittegods, der er af så ringe værdi, at det ikke kan bære omkostningerne ved auktionssalg, destrueres eller udleveres til almennyttige formål, når der er forløbet fire uger fra indleveringen, jf. lovens § 4, stk. 2. Endelig kan hittegods, som er udsat for hurtig fordærvelse, eller hvor opbevaringen af det i øvrigt vil medføre en væsentlig værdiforringelse eller være forbundet med uforholdsmæssige store omkostninger, bortsælges straks. Salget kan i så fald ske på anden måde end ved auktion, jf. lovens § 5.

Lov om hittegods indeholder desuden regler om findeløn. Tilbageleveres hittegodset af politiet til ejeren, fastsætter politidirektøren en findeløn under hensynstagen til hittegodsets art og værdi, findested og de nærmere omstændigheder ved fundet, jf. lovens § 6. I cirkulærets § 15 er der fastsat nærmere regler om beregningen af findeløn. Efter § 15, stk. 2, fastsættes findeløn i reglen til 10 pct. af det fundnes værdi. Drejer det sig om større kontantbeløb eller genstande af betydelig værdi, vil det ifølge cirkulæret ofte være rimeligt at fastsætte findelønnen til lavere end 10 pct. af værdien. Ifølge cirkulærets § 15, stk. 4, fastsættes der i almindelighed ikke findeløn i en række tilfælde, herunder når det indleverede gods er fundet i boliger, på trappeopgange, i kældre, på gårdspladser, i forretninger, på offentlige kontorer, forlystelsesetablisser, beværtninger, offentlige befordringsmidler eller lignede steder.

Hvor ejeren ikke afhenter det fundne inden udløbet af fristerne i § 4, stk. 1, i lov om hittegods, eller dog inden det fundnes bortsalg efter fristens udløb, tilfalder der finderens en tredjedel af det ved salget indkomne beløb med fradrag af omkostningerne. Resten af beløbet tilfalder statskassen, jf. lovens § 7.

Ved lov nr. 1245 af 18. december 2012 blev der indført en bagatelgrænse for politiets behandling af hittegods. Bagatelgrænsen betyder, at politiet er undtaget fra lovens krav om opbevaring, bekendtgørelse af fundet, udfindelse af ejeren, bortsalg på auktion mv., hvis det indleverede hittegods har en anslået værdi på under 500 kr.

Bekendtgørelsen fastsætter nærmere retningslinjer for politiets behandling af hittegods med en anslået værdi på under 500 kr. Det fremgår af bekendtgørelsens § 2, stk. 2, at hittegods med en anslået værdi på under 500 kr. kan destrueres, udleveres til almennyttige formål eller sælges på offentlig auktion af politiet, hvis ejeren ikke melder sig inden for en passende periode. Politiet kan endvidere umiddelbart destruere hittegods med en anslået værdi på under 500 kr., hvis det ikke findes værd at opbevare.

3.2. Justitsministeriets overvejelser

3.2.1. Bekendtgørelse om fundet i et eller flere egnede medier

Hittegodsloven er siden dens oprindelige vedtagelse i 1952 ændret flere gange. Lovens krav om bekendtgørelse om fundet er dog i hovedsagen fastholdt uændret siden 1952, dog således at der ved lov nr. 100 af 17. februar 1998 om ændring af hittegodsloven blev indført en undtagelse til bekendtgørelseskravet, hvorefter bekendtgørelse kan undlades, når det efter politiets skøn over hittegodssets art eller værdi findes unyttigt.

I bemærkningerne til forslaget til hovedloven fra 1952 er det anført, at bestemmelsen om, at fundet skal bekendtgøres i de på stedet mest udbredte dagblade, svarer til de dagældende regler, hvorefter fundet skulle publiceres i avisen.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at det fortsat er relevant, at politiet foranstalter bekendtgørelse om fund af genstande, som repræsenterer en vis værdi. Ministeriet finder dog samtidig, at denne bekendtgørelse bør foretages på den mest effektive måde og under hensynstagen til ressourceforbrug forbundet hermed.

Bekendtgørelse om fund af genstande i lokale dagblade indebærer omkostninger for – i første omgang – politiet til indrykning af en annonce i dagbladet. Hertil kommer, at det er Justitsministeriets opfattelse, at andre medier i dag kan have en større – også lokal – kontaktflade end de lokale dagblade. Således søges information i dag i stigende grad f.eks. på internettet og på sociale medier. Endvidere kan det ved bekendtgørelse om fund af genstande af en vis værdi være mere effektivt, at bekendtgøre fundet i et relevant tidsskrift, fagblad eller lignende, således at bekendtgørelsen målrettes de borgere, som kan forventes at være ejer af den fundne genstand.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at det er hensigtsmæssigt at ændre kravene til bekendtgørelsens form, således at politiet ikke er forpligtet til nødvendigvis at foretage bekendtgørelse om fundet i lokale dagblade.

Forslaget lader det i stedet være op til den enkelte politikreds at foretage en konkret vurdering af, hvordan bekendtgørelsen i det enkelte tilfælde foretages mest hensigtsmæssigt. Politiet kan efter forslaget foranstalte bekendtgørelse om fundet f.eks. på politiets egen hjemmeside, sociale medier eller i fagblade, tidsskrifter, landsdækkende aviser eller – som hidtil – i lokale dagblade.

3.2.2. Bortsalg af hittegods ved offentlig tilgængelig internetauktion

Efter Justitsministeriets opfattelse forudsætter § 4, stk. 1, i lov om hittegods, hvorefter hittegods skal bortsælges ved en frivillig offentlig auktion, at auktionen sker i overensstemmelse med reglerne i lov om offentlig auktion ved auktionsledere (herefter auktionslederloven).

Efter § 1, stk. 1, i auktionslederloven skal alle frivillige offentlige auktioner som udgangspunkt afholdes af auktionsledere, der er beskikket af justitsministeren.

Auktionslederen har i medfør af auktionslederloven en række nærmere fastsatte opgaver i forbindelse med auktionens forberedelse og afholdelse. Auktionslederen har således bl.a. pligt til at være opmærksom på, at der ikke foreligger omstændigheder, som tyder på manglende lovlig adkomst til det, der skal bortsælges ved auktionen. Endvidere skal auktionslederen snarest muligt efter modtagelse af auktionsbegæringen beramme tid og sted for auktionens afholdelse, og auktionslederen er forpligtet til at udarbejde auktionskatalog indeholdende auktionsvilkårene og en fortegnelse over de genstande, der ønskes bortsolgt. Auktionslederen har ligeledes pligt til at påse, at bortsalget ikke kommer i strid med lovgivningen i almindelighed, og at auktionen fremmes med behørig orden. Endelig afgør auktionslederen tvistigheder, der opstår vedrørende fremgangsmåden under en frivillig auktion.

Ved en offentlig auktion efter lov om offentlige auktioner ved auktionsledere gives de mødende adgang til at gøre sig bekendt med de genstande, der stilles til salg ved auktionen. Det enkelte salg foregår ved, at hammer slag efter tre gange gentaget opråb uden overbud gives til den højstbydende eller, hvis højstbydendes bud på grund af vedkommendes manglende evne til at opfylde auktionsvilkårene forkastes, til den næsthøjstbydende og så fremdeles. Når hammerslag er meddelt, er sælgeren bundet ved salget, for så vidt auktionsskøberen på sin side opfylder vilkårene.

Det er efter Justitsministeriets opfattelse afgørende for, om en given auktionsform falder inden for anvendelsesområdet af lov om offentlige auktioner ved auktionsledere, at en væsentlig del af de bydende er til stede på auktionsstedet, således at de har mulighed for at gøre sig bekendt med, at andre bydende afgiver bud.

I modsætning til de traditionelle auktioner er internetauktioner ikke kendetegnet ved, at auktionen er tilrettelagt på en sådan måde, at en væsentlig del af de bydende er til stede samtidigt og kan byde på varerne på et tidspunkt og sted, som auktionsholderen forinden har fastsat og bekendtgjort. På den baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at auktioner på internettet ikke er omfattet af auktionslederloven.

Det er herefter Justitsministeriets vurdering, at politiet efter gældende ret alene har hjemmel til at bortsælge hittegods ved en offentlig auktion omfattet af reglerne i lov om offentlige auktioner ved auktionsledere.

Bort salg af brugte genstande foregår imidlertid i dag i vidt omfang på internettet. Enten ved direkte salg eller gennem auktioner. Ved at benytte internetauktioner vil der ofte kunne skabes et større kundegrundlag. Endvidere vil omkostningerne ved afholdelse af internetauktioner ofte være mindre end de omkostninger, der er forbundet med traditionelle auktioner.

Politiet har oplyst, at de anvender betydelige ressourcer på håndtering af hittegods, herunder i forbindelse med bort salg ved auktion. Justitsministeriet finder derfor, at reglerne for politiets bort salg af hittegods med fordel kan ændres, således at der gives politikredsene større fleksibilitet ved deres foranstaltning af bort salg af hittegods. Det er Justitsministeriets opfattelse, at større fleksibilitet kan betyde, at den enkelte politikreds får mulighed for mere effektiv ressourceudnyttelse ved håndtering af hittegods samtidig med, at omkostningerne for håndtering af bort salget vil kunne reduceres og mulighederne for at sælge hittegodset formentlig samtidig forbedres, da internetauktioner vil kunne nå et bredere købersegment.

Med forslaget imødekommes endvidere et ønske fra auktionsbranchen om at give branchen mulighed for at kunne indgå aftale med politikredsene om at udbyde bort salg af hittegods ved afholdelse af internetauktioner.

Forslaget indebærer, at den enkelte politikreds kan foretage en selvstændig vurdering af, om bort salg af hittegods – eller visse dele heraf – foranstalles mest hensigtsmæssigt i kredsen ved en offentlig auktion omfattet af lov om

offentlige auktioner ved auktionsledere eller ved en offentlig tilgængelig internetauktion.

Det er efter forslaget et krav, at internetauktionen er offentlig tilgængelig. Dette indebærer, at hittegods alene kan bortsælges ved internetauktioner, hvor der er almindelig adgang for offentligheden til at deltage i auktionen.

En offentlig tilgængelig internetauktion skal endvidere afholdes i overensstemmelse med udbyderens almindelige auktionsvilkår. Ved udbyderens almindelige auktionsvilkår forstås de vilkår, som finder anvendelse for genstande, der i øvrigt udbydes til salg ved udbyderens internetauktioner. Dette krav betyder bl.a., at genstanden skal have været tilgængelig på udbyderens hjemmeside på samme måde og i samme tidsrum som de genstande, der i øvrigt udbydes til salg. I det omfang udbyderen af internetauktionen giver de bydende adgang til i et showroom eller lignende at bese de genstande, der er sat til salg, skal genstanden endvidere have været omfattet af denne adgang.

Som anført ovenfor adskiller internetauktioner sig på en række punkter fra traditionelle frivillige auktioner, hvorfor auktionslederloven ikke finder anvendelse herpå. Internetauktioner er derimod underlagt den forbrugerretlige beskyttelseslovgivning i forbrugerftaleloven, købeloven og aftaleloven. Det betyder bl.a., at udbyderen ved bortsalg af hittegods ved en offentlig tilgængelig internetauktion er forpligtet til at give forbrugeren en række oplysninger inden og efter aftalens indgåelse. Dog bemærkes det, at der med ikrafttrædelsen af den nye forbrugerftalelov den 13. juni 2014, jf. lov nr. 1457 af 17. december 2013, også vil gælde en række oplysningskrav i forhold til auktionarius ved afholdelse af offentlige auktioner, jf. lovens § 8. Ved internetauktioner vil der endvidere være en fortrydelsesret for forbrugeren. Efter forbrugerftalelovens § 18 (§ 19 fra den 13. juni 2014) vil forbrugeren kunne fortryde sit køb i 14 dage uanset årsagen her til. Herudover medfører de særlige regler i købeloven om forbruger køb, at udbyderen af internetauktioner – i modsætning til de traditionelle auktioner – ikke kan tage almindelige forbehold om mangler ved auktionsvaren, jf. købelovens § 77, stk. 2.

Det bemærkes i øvrigt, at forslaget ikke medfører, at udbyderen af en offentlig tilgængelig internetauktion gives kompetence til at afgøre eventuelle tvister om ejerforholdet til en genstand overdraget til udbyderen af politiet med henblik på bortsalg. I disse tilfælde må genstanden returneres til

politiet, og ejeren må herefter godtgøre sin ret til genstanden, jf. § 3 i lov om hittegods.

3.2.3. Behandling af hittegods, der forgæves er forsøgt bortsolgt ved auktionssalg

Lov om hittegods indeholder ikke regler om, hvad der skal ske med hittegods, der forgæves er forsøgt bortsolgt ved auktionssalg.

Justitsministeriet finder det uhensigtsmæssigt, at politiet efter forgæves forsøg på bortsalg af hittegods ved auktionssalg i alle tilfælde skal forestå yderligere håndtering af hittegodset. Ved afholdelse af auktionssalget er hittegodset i udbyderen af internetauktionen eller auktionslederens varetægt. Justitsministeriet finder derfor, at det er fornuftigt og hensigtsmæssigt, at udbyderen af internetauktionen eller auktionslederen kan foretage en konkret vurdering af, om der bør gøres yderligere forsøg på bortsalg af hittegodset, om hittegodset kan udleveres til almennyttige eller velgørende formål, eller om det er mest formålstjenligt at destruere genstanden uden yderligere håndtering.

Forslaget indebærer, at udbyderen af internetauktionen eller auktionslederen efter en konkret vurdering i disse situationer bl.a. vil kunne udlevere sådant hittegods til almennyttige eller velgørende formål. I overensstemmelse med bemærkningerne til lov nr. 100 af 17. februar 1998 om ændring af hittegodsloven kan der ved udlevering til almennyttig og velgørende formål forstås, at udleveringen sker til en offentlig myndighed eller til private til anvendelse i f.eks. genbrugsprojekter eller arbejdsmarkedsbetingede projekter.

Forslaget om at lade private aktører varetage håndtering af hittegods i tilfælde, hvor godset forgæves er forsøgt bortsolgt, skal ses i lyset af, at politiet forud for auktionens afholdelse har haft genstanden i sin besiddelse i længere tid, og i denne periode endvidere har forsøgt at identificere ejeren af genstanden samt undersøgt, om genstanden er efterlyst, jf. cirkulærets § 7. I de tilfælde, hvor politiet ikke har været i stand til at identificere ejeren af det indleverede, har politiet som udgangspunkt foretaget bekendtgørelse af fundet. Endvidere har politiet forud for et bortsalg ved auktion opbevaret hittegodset i mindst tre måneder, dog alene fire uger når det indleverede er hittegodscykler og -knallerter, jf. lovens § 4, stk. 1. Inden afholdelse af auktionen har politiet desuden på ny gennemgået hittegodset med henblik på, om genstandene måtte være blevet efterlyst, jf. cirkulærets § 16, stk. 4.

Auktionslederen eller udbyderen af internetauktionen kan ikke destruere genstanden eller udlevere genstanden til almennyttige eller velgørende formål uden at have forsøgt at bortsælge genstanden ved auktionssalg. Det er således efter forslaget et krav, at genstanden forgæves er forsøgt bortsolgt ved auktionssalg i overensstemmelse med auktionsvilkårene for den valgte auktionsform. Dette indebærer, at hittegodset skal have været forsøgt bortsolgt mindst én gang i overensstemmelse med auktionsvilkårene.

Auktionsvilkårene for offentlige auktioner er reguleret i auktionslederloven og indebærer bl.a., at genstanden skal have fremgået af auktionskatalogets fortegnelse over de genstande, der ønskes bortsolgt, at de mødende har haft fornøden adgang til at gøre sig bekendt med genstanden, og at genstanden har været forsøgt bortsolgt ved opråb på auktionen.

Ved offentligt tilgængelige internetauktioner følger det af forslaget til hittegodslovens § 4, stk. 3, som affattet ved denne lovs § 12, nr. 3, at hittegods skal bortsælges i overensstemmelse med udbyderens almindelige auktionsvilkår. Som beskrevet under pkt. 3.2.2 skal der ved udbyderens almindelige auktionsvilkår forstås de vilkår, som finder anvendelse for genstande, der i øvrigt udbydes til salg ved udbyderens internetauktioner.

3.2.4. Bemyndigelse til at fastsætte regler om udbetaling til finderens

Det foreslås, at der gives justitsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om udbetaling af det beløb, som tilfalder finderens efter § 7 i lov om hittegod, når det fundne er blevet bortsolgt på auktion.

Hvis lovforslaget vedtages, har Justitsministeriet til hensigt at fastsætte regler om, at auktionslederen eller udbyderen af internetauktionen kan foretage udbetaling af beløbet efter § 7 i lov om hittegod til finderens af den solgte genstand.

Betaling for genstande købt på offentlig auktion eller internetauktion sker til den, der er ansvarlig for auktionens afholdelse. Justitsministeriet finder, at det i forlængelse heraf er naturligt, at auktionslederen eller udbyderen af internetauktionen kan udbetale det beløb, som efter § 7 i lov om hittegod tilfalder finderens af genstanden. Herved undgås det, at beløbet først kan udbetales, når politiet er blevet informeret om det konkrete salgsprovenu og har fået overdraget beløbet af auktionslederen eller udbyderen af internetauktionen med henblik på udbetaling til finderens. En mulighed for auktionslederen eller udbyderen af internetauktionen til at udbetale det pågæl-

dende beløb forventes derfor at kunne være til gavn for finderens af den solgte genstand, da vedkommende vil kunne få beløbet udbetalt umiddelbart efter salget. Endvidere vil en sådan regel kunne betyde en vis administrativ lettelse for politiet.

Justitsministeriet vil endvidere fastsætte regler om, at det beløb, som efter § 7 i lov om hittegods tilfalder finderens af genstanden, først må udbetales efter udløbet af forbrugers fortrydelsesret i de tilfælde, hvor hittegodset er bortsolgt ved en offentlig tilgængelig internetauktion.

4. Ændring af færdselsloven

4.1. Gældende ret

Justitsministeren kan i medfør af færdselslovens § 134 b, stk. 1, bemyndige rigspolitichefen til at udøve de beføjelser, der i medfør af færdselsloven er tillagt justitsministeren.

Efter færdselslovens § 134 b, stk. 2, kan justitsministeren fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter § 134 b, stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.

Rigspolitiet er i dag bemyndiget til at udøve en række beføjelser inden for færdselslovens område, herunder administreres bl.a. reglerne om kørekort af Rigspolitiet.

4.2. Justitsministeriets overvejelser

Det foreslås ved en ændring af færdselslovens § 134 b, stk. 1, at justitsministeren kan bemyndige politiet generelt – og altså ikke kun Rigspolitiet – til at udøve de beføjelser, der efter færdselsloven er tillagt ministeren. Hvis lovforslaget vedtages, kan der inden for færdselslovens område fremover uddelegeres kompetence til politikredse, som udøver beføjelser for andre politikredse i opgavefællesskaber. Sådanne opgavefællesskaber giver mulighed for at samle sagkundskab og sikre en bedre ressourceudnyttelse. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.

Ved cirkulæreskrivelse af 13. december 2013 om udflytning af opgaver fra Rigspolitiet til Midt- og Vestsjællands Politi vedrørende virksomhedskontrol af køre- og hviletidsbestemmelserne i vejtransport mv. blev der med virkning fra den 1. januar 2014 etableret et opgavefællesskab vedrørende den administrative virksomhedskontrol på tungvognsområdet. Tungvognscenter Øst under Midt- og Vestsjællands Politi overtog således opgaverne

med den administrative virksomhedskontrol for hele landet fra Rigspolitiet. Dette kunne ske efter en særlig bestemmelse i færdselslovens § 86 a, stk. 3, på området for køre- og hviletid.

Den foreslåede bestemmelse i færdselslovens § 134 b, stk. 1, vil i første omgang blive udnyttet til at overføre en række sager på kørekortområdet til Midt- og Vestjyllands Politi og Københavns Vestegns Politi. Der henvises til pkt. 2.1.2.3 og 2.1.3 ovenfor.

Der kan herudover også i øvrigt inden for færdselslovens område blive behov for at etablere opgavefællesskaber i relation til opgaver, der i dag varetages af Rigspolitiet eller i politikredsene. Dette vil bl.a. kunne sikre, at Rigspolitiet får mulighed for i endnu højere grad at koncentrere sig om de styringsmæssige og strategiske opgaver på området. Der henvises til pkt. 2.2.

Det foreslås endvidere, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at afgørelser truffet af politikredse (opgavefællesskaber) efter § 134 b, stk. 1, ikke skal kunne indbringes for en anden administrativ myndighed (Rigspolitiet), jf. den foreslåede bestemmelse i færdselslovens § 134 b, stk. 2. Herudover vil justitsministeren som hidtil kunne fastsætte regler om, at afgørelser truffet af Rigspolitiet ikke kan indbringes for justitsministeren.

Det forudsættes, at adgangen til at afskære klageadgang fra en politikreds til Rigspolitiet alene vil blive anvendt i relation til mindre væsentlige sager eller sager, hvor bebyrdende administrative afgørelser efterfølgende oversendes til strafferetlig behandling og eventuel domstolsprøvelse.

Hjemlen vil i første række blive benyttet til nærmere at regulere klageadgangen for så vidt angår afgørelser truffet inden for den administrative virksomhedskontrol, herunder således, at en afgørelse om at afslutte den administrative virksomhedskontrol med en anmodning om tiltalerejsning ikke kan påklages.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 12, nr. 1. og 2 (forslaget til færdselslovens § 134 b, stk. 1 og 2), og bemærkningerne hertil.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vil have positive økonomiske konsekvenser for det offentlige, idet en samling af de sagsområder, der foreslås overført til opgavefællesskaber, forventes at medføre et effektiviseringspotentiale på 12,2 mio. år-

ligt fuldt indfaset, hvilket svarer til 20 % af det nuværende ressourceforbrug.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet.

Justitsministeriet finder dog, at den del af lovforslaget, der vedrører ændring af lov om hittegods, kan have konkurrencemæssige fordele. Der er endvidere peget på, at salg af hittegods ved offentligt tilgængelige internetauktioner kan have positive samfundsmæssige konsekvenser i form af lettere tilgængelighed for interesserede købere, bedre auktionspriser på grund af et større antal bydende og lavere transaktionsomkostninger.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder mv.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring i perioden fra den 25. februar til den 25. marts 2014 hos følgende myndigheder og organisationer mv.: 3F – Faglige Fælles Forbund, 92-gruppen, Advokatsamfundet, Aerosol Industriens Brancheforening, Affald Danmark, Airport Coordination Denmark A/S, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Akademikernes Centralorganisation, Akadimirådet, Amnesty International, Andelsboligforeningens Fællesrepræsentation ABF, Andelsbolighavernes LO, Anvendt Kommunal Forskning, AOPA Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmiljøklagenævnet, Arbejdsmiljørådet, Arbejdstilsynet, Asfaltindustrien, Auktionholderforeningen, Association of Travel Managers in Denmark, Autobranchens Handels- og Industriforening, Bestseller, Bilbranchen, Billund Lufthavn, Boligselskabernes Landsforening, Borger-service Danmark, Branchearbejdsmiljørådet Jord til Bord, Brancheforeningen Dansk Luftfart, Brancheforeningen Danske Byggecentre, Brancheforeningen for Forbrugerelektronik, Brancheforeningen for skadedyrsfirmaer, Business Danmark, By & Havn, Bygge- Anlægs- og Trækartellet, Byggematerialeindustrien, Bæredygtigt Landbrug, Børneråddet, Børnesa-

gens Fællesråd, Børns Vilkår, Cabin Union Denmark, Campingrådet, Centralforeningen af Autoreparatører i Danmark (CAD), Centralorganisationen af industriansatte i Danmark CO-industri, Centralorganisationernes FællesUdvalg, Cepos, Cevea, Coop Danmark, Cowi, DALPA, Danish Airline Pilots Association, Danish Air Transport ApS, Danish Operators, Danmarks Aktive Forbrugere, Danmarks Almene Boliger, Danmarks Arbejdsgiverforening, Danmarks Automobilforhandler Forening, Danmarks Frie Fagforening, Danmarks Jurist- og Økonomforbund (DJØF), Danmarks Jægerforbund, Danmarks Lejerforeninger, Danmarks Motor Union, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danmarks Vækstråd, Danmarks Vaabenhandlerforening, DANSAM, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Bilforhandler Union (DBFU), Dansk Byggeri, Dansk Detail, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Erhvervsfremme, Dansk Flyvelederforening, Dansk Handel & Service, Dansk indkøbs- og Logistikforum (DILF), Dansk Industri, Dansk Inkasso Branche-forening, Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Metal, Dansk Miljøteknologi, Dansk Motorflyver Union, Dansk Ornitologisk Forening DOF, Dansk Pattedyrforening, Dansk Skovforening, Dansk Skytte Union, Dansk Standard, Dansk Supermarked, Danske Advokater, Danske Falkejagtklub, Danske Fodbold Fanklubber, Danske Handicaporganisationer, Danske Medier, Danske Regioner, Danske Udlejere, Ældre Sagen, Danske Ældreråd, Data-tilsynet, De Danske Bilimportører, De Danske Skytteforeninger, De Samvirkende Invalideorganisationer, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Brancheforening for Sikkerhed og Sikring, Den Danske Dommerforening, Den Danske Skatteborgerforening, Det Centrale Handicapråd, Det Kommunale Kartel, Det Kriminalpræventive Råd, Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø, Det Nationale Institut for Kommuner og Regions Analyse og Forskning – KORA, Det Økologiske Råd, Det Økonomiske Råd, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Dækimportørforeningen, Ejendomsforeningen Danmark, Energi- og olieforum, Erhvervsflyvningens Sammenslutning, Erhvervslejernes Landsorganisation, Storkøbenhavns Erhvervslejer Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Flyvebranchens Personaleunion, Flyvertaktisk Kommando, Flyvesikringstjenesten/Naviair, FOA, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forenede Danske Motorejere, Foreningen af Auktionsledere i Danmark, Foreningen af miljø-, plan- og naturmedarbejdere i kommunerne (ENVINA), Foreningen af Politiledere i Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen for Dansk Internet Handel, Forening for Distance og Internethandel (FDIH), Forsikring & Pension, Forskning- og Innovationsstyrelsen, Forvaltningshøjskolen, Frie Funktionærer, Friluftsrådet, Fritidshusejernes Landsforening, FSR – danske revisorer, FTF Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd,

Grafisk Arbejdsgiverforening, Greenpeace Danmark, Grundejernes Landsorganisation, Havarikommissionen for Civil Luftfart, HK Danmark / HK Handel, HORESTA, Højesteret, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark, Institut for Menneskerettigheder, International Transport Danmark (ITD), IT-Brancheforeningen, Kommunernes Landsforening (KL), Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kooperationen – Den Kooperative Arbejdsgiver- og Interesseorganisation i Danmark, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Københavns Lufthavne A/S, Københavns Retshjælp, LandBoUngdom, Landbrug & Fødevarer, Landbrugsrådet, Landsorganisationen i Danmark (LO), Ledernes Hovedorganisation, Lejernes Landsorganisation i Danmark, Natur og Ungdom, NOAH, Nordisk Våbenforum, Offentligt Ansattes Organisationer, Politidirektørforeningen, Politiforbundet i Danmark, Producentforeningen, Sø- og Handelsretten, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rådet for Sikker Trafik, Rådet for Større Flysikkerhed, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgivere, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforening, samtlige byretter, Scandinavian Airlines System Public Affairs, Sikkerhedsbranchen, Sikkerhedsstyrelsen, Statsadvokatforeningen, Trafikselskaberne i Danmark, Transport og Serviceerhvervene, Vestre Landsret, Vaabenhistorisk Selskab, WWF Verdensnaturfonden, Ældresagen, Østre Landsret og Århus Retshjælp.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser /mindreudgifter	Negative konsekvenser /merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget vil have positive økonomiske konsekvenser for det offentlige, idet en samling af de sagsområder, der foreslås overført til opgavefællesskaber, forventes at medføre et effektiviseringspotentiale på 12,2 mio. kr. årligt fuldt indfaset, hvilket svarer til 20 % af det nuværende ressourceforbrug.	Ingen.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Ingen.

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

De foreslåede bestemmelser indebærer, at kompetencen til at behandle sager, hvor boligorganisationer og foreninger mv., der repræsenterer husstandene i et boligområde, og ejere af idrætsanlæg søger om tilladelse til tv-overvågning efter lovens § 2, stk. 2 og 3, ikke som hidtil tilkommer den stedlige politidirektør, men i stedet henlægges til ”politiet”. Formålet hermed er at give mulighed for, at politiets opgaver inden for området kan henlægges til et opgavefællesskab, der forankres i en politikreds.

Med dette formål foreslås samtidig indsat en bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 2, stk. 4, hvorefter justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler sager om tilladelse efter lovens § 2, stk. 2 og 3.

Der henvises til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1 og 2

De foreslåede bestemmelser indebærer, at kompetencen til at behandle sager om autorisation af kontrollører ved bestemte idrætsbegivenheder efter lovens § 4, stk. 1, ikke som hidtil tilkommer politiet i den politikreds, hvor ansøgeren bor, men i stedet henlægges til ”politiet”. Formålet hermed er at

give mulighed for, at politiets opgaver inden for området kan henlægges til et opgavefællesskab, der forankres i en politikreds.

Med dette formål foreslås samtidig indsat en bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 4, stk. 7, hvorefter justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler sager om autorisation af kontrollører ved bestemte idrætsbegivenheder efter lovens § 4, stk. 1.

Der henvises til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1 og 2

De foreslåede bestemmelser indebærer, at kompetencen til at behandle sager om autorisation af dørmænd efter lovens § 15 a, stk. 1, ikke som hidtil tilkommer den stedlige politidirektør, men i stedet henlægges til ”politiet”. Formålet hermed er at give mulighed for, at politiets opgaver inden for området kan henlægges til et opgavefællesskab, der forankres i en politikreds.

Med dette formål foreslås samtidig indsat en bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 15 b, stk. 4, hvorefter Erhvervsstyrelsen efter forhandling med justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der varetager politiets opgaver inden for lovens område.

Der henvises til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1 og 2

De foreslåede bestemmelser indebærer, at kompetencen til at behandle sager om bevilling til handel med brugte genstande eller pantelånervirksomhed efter lovens § 2, stk. 2, ikke som hidtil tilkommer den stedlige politidirektør, men i stedet henlægges til ”politiet”. Formålet hermed er at give mulighed for, at politiets opgaver inden for området kan henlægges til et opgavefællesskab, der forankres i en politikreds.

Med dette formål foreslås samtidig indsat en bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 15, stk. 2, hvorefter justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der varetager politiets opgaver inden for lovens område.

Der henvises til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 2 e, indebærer, at justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der varetager politiets opgaver inden for våbenområdet. Formålet hermed er at give mulighed for, at politiets opgaver inden for området kan henlægges til et opgavefællesskab, der forankres i en politikreds.

Der henvises til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 70, stk. 2, indebærer, at transportministeren efter forhandling med justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler sager om udstedelse af adgangskort til lufthavnes afspærrede områder efter lovens § 70, stk. 1, 2. pkt. Formålet hermed er at give mulighed for, at politiets opgaver inden for området kan henlægges til et opgavefællesskab, der forankres i en politikreds.

Der henvises til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 13, stk. 1, 2. pkt., indebærer, at justitsministeren i forbindelse med henlæggelse af opgaver til politiet bemyndiges til at fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler sager om vagtvirksomhed. Formålet hermed er at give mulighed for, at politiets opgaver inden for området kan henlægges til et opgavefællesskab, der forankres i en politikreds.

Der henvises til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 19, stk. 1, 2. pkt., indebærer, at justitsministeren i forbindelse med henlæggelse af opgaver til politiet bemyndiges til at fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler sager om inkassovirksomhed. Formålet hermed er at give mulighed for, at politiets opgaver inden for området kan henlægges til et opgavefællesskab, der forankres i en politikreds.

Der henvises til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 9

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 62 a, stk. 2, indebærer, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler sager om arbejdstilladelse til børn under 13 år. Formålet hermed er at give mulighed for, at politiets opgaver inden for området kan henlægges til et opgavefællesskab, der forankres i en politikreds.

Der henvises til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 10

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 49, stk. 6, indebærer, at miljøministeren efter forhandling med justitsministeren i forbindelse med henlæggelse af opgaver til politiet bemyndiges til at fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler sager om jagttegn. Formålet hermed er at give mulighed for, at politiets opgaver inden for området kan henlægges til et opgavefællesskab, der forankres i en politikreds.

Der henvises til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11

Til nr. 1

Efter § 2, stk. 3, i lov om hittegods, skal politiet foranstalte en bekendtgørelse om fund af hittegods i et eller flere af de på stedet mest udbredte dagblade.

Det foreslås, at § 2, *stk. 3*, ændres således, at bekendtgørelse om fund af hittegods kan foretages i et eller flere egnede medier.

Forslaget indebærer, at det vil være op til den enkelte politikreds at vurdere, hvordan bekendtgørelse om fundet foretages mest hensigtsmæssigt. Politiet kan således efter forslaget foranstalte bekendtgørelse om fundet f.eks. på politiets egen hjemmeside, sociale medier eller i fagblade, tidsskrifter, landsdækkende aviser og lokale dagblade.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter § 4 i lov om hittegods skal hittegods, som ikke afhentes af ejeren, som udgangspunkt bortsælges ved offentlig auktion.

Det foreslås, at § 4, *stk. 1*, ændres, således at hittegods tillige kan bortsælges ved en offentlig tilgængelig internetauktion. En internetauktion anses for at være offentlig tilgængelig, når der er almindelig adgang for offentligheden til at deltage i auktionen.

Forslaget indebærer, at den enkelte politikreds kan foranstalte bortsalg af hittegods ved enten en offentlig auktion omfattet af reglerne i lov om offentlig auktion ved auktionsledere eller ved en offentlig tilgængelig internetauktion.

I forbindelse med politikredsens aftale om bortsalg af hittegods kan det endvidere aftales, at auktionslederen eller udbyderen af en offentlig tilgængelig internetauktion skal kunne håndtere genstande, som ikke måtte blive solgt i overensstemmelse med den foreslåede § 4, stk. 3. Der henvises herom til bemærkningerne til lovforslagets § 11, nr. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 3* i § 4, hvorefter der stilles krav om, at en offentlig tilgængelig internetauktion skal afholdes i overensstemmelse med udbyderens almindelige auktionsvilkår.

Ved udbyderens almindelige auktionsvilkår forstås de vilkår, som finder anvendelse for genstande, der i øvrigt udbydes til salg ved udbyderens internetauktioner. Dette betyder bl.a., at hittegods, som søges bortsolgt ved en offentligt tilgængelig internetauktion, skal have været tilgængelig på udbyderens hjemmeside på samme måde og i samme tidsrum som de genstande, der i øvrigt udbydes til salg ved udbyderens internetauktioner. I det omfang udbyderen af internetauktionen giver de bydende adgang til i et showroom eller lignende at bese de genstande, der er sat til salg, skal hittegodset endvidere have været omfattet af denne adgang.

Lov om hittegods indeholder ikke regler om, hvad der skal ske med hittegods, der forgæves er forsøgt bortsolgt ved auktionssalg.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 4* i § 4, hvorefter auktionslederen eller udbyderen af internetauktionen kan træffe bestemmelse om, at hittegods, som forgæves er forsøgt bortsolgt ved auktionssalg i overensstemmelse med denne lov, destrueres eller udleveres til almennyttige eller velgørende formål. Ved udlevering til almennyttigt og velgørende formål forstås, at udleveringen kan ske til en offentlig myndighed eller til private til anvendelse i f.eks. genbrugsprojekter eller arbejdsmarkedsbetingede projekter.

Forslaget indebærer, at auktionslederen eller udbyderen af internetauktionen kan foretage en konkret vurdering af, hvordan hittegods, som forgæves er forsøgt bortsolgt, skal håndteres. Det er således op til auktionslederen eller udbyderen at afgøre, om det i det konkrete tilfælde er hensigtsmæssigt at foretage flere forsøg på bortsalg af genstanden, om genstanden kan udleveres til almennyttige eller velgørende formål, eller om genstanden bør destrueres.

Det er efter forslaget et krav, at det forgæves forsøg på bortsalg ved offentlige auktioner er sket i overensstemmelse med auktionsvilkårene for den valgte auktionsform. Det betyder for offentlige auktioner, at auktionsvilkårene i auktionslederloven skal have været opfyldt, mens den offentligt til-

gængelige internetauktion skal være afholdt i overensstemmelse med udbyderens almindelige auktionsvilkår.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Finderen af hittegods, der bortsælges ved auktionssalg, har efter § 7 i lov om hittegods krav på en tredjedel af det ved salget indkomne beløb med fradrag af omkostningerne.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 2* i § 7, hvorefter justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om udbetaling af beløbet til finderens.

Vedtages forslaget, har Justitsministeriet til hensigt at fastsætte administrative regler, hvorefter auktionslederen eller udbyderen af internetauktionen kan forestå udbetaling af det beløb, som efter § 7 i lov om hittegods tilfalder finderens af genstanden. Ministeriet vil endvidere fastsætte administrative regler om, at det beløb, som efter § 7 i lov om hittegods tilfalder finderens af genstanden, først må udbetales efter udløbet af forbrugerens fortrydelsesret i de tilfælde, hvor hittegodsset er bortsolgt ved en offentlig tilgængelig internetauktion.

Til § 12

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse i færdselslovens § 134 b, *stk. 1*, indebærer, at justitsministeren kan bemyndige politiet til at udøve de beføjelser, der efter færdselsloven er tillagt justitsministeren. Endvidere indebærer bestemmelsen, at justitsministeren i forbindelse med henlæggelse af opgaver til politiet kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler de pågældende opgaver.

Ændringen skal sikre, at det inden for færdselslovens område fremover bliver muligt at uddelegere kompetence til politikredsene på de områder, hvor det besluttes at etablere opgavefællesskaber.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 og pkt. 4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring af færdselslovens § 134 b, stk. 2, indebærer, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om adgangen til at klage over afgørelser, der er truffet som led i den administration, som er henlagt til politiet i medfør af færdselslovens § 134 b, stk. 1.

Med den foreslåede ændring vil adgangen til at klage til Rigspolitiet over afgørelser, der er truffet af en politikreds som led i den administration, som er henlagt efter færdselslovens § 134 b, stk. 1, kunne afskæres.

Bestemmelsen forudsættes alene benyttet til at afskære klageadgang fra politikredsene til Rigspolitiet i relation til mindre væsentlige sager eller sager, hvor bebyrdende administrative afgørelser efterfølgende oversendes til strafferetlig behandling og eventuel domstolsprøvelse.

Med den foreslåede bestemmelse vil justitsministeren endvidere på samme måde som hidtil kunne fastsætte regler om, at afgørelser truffet af Rigspolitiet ikke kan indbringes for justitsministeren.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 13

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende. Hermed sikres det, at der snarest muligt kan fastsættes nærmere regler om, at adgangen til at klage til Rigspolitiet over afgørelser, der er truffet af en politikreds som led i den administration, som er henlagt efter færdselslovens § 134 b, stk. 1, kan afskæres. Der henvises herom i øvrigt til pkt. 4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Efter det foreslåede *stk. 2* træder lovens §§ 1-11 i kraft den 1. juli 2014. Loven ændrer ikke i sig selv på de bestående kompetenceforhold, idet ændringer heri vil blive gennemført administrativt.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.2.1.

[Til § 14

Bestemmelsen angår lovens territoriale gyldighed og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at lovens §§ 1, 2, 4, 6, 7 og 8 ved kongelig anordning helt eller delvist kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger, og at lovens §§ 1, 2, 6 og 7 ved kongelig anordning helt eller delvist kan sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.]

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om tv-overvågning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1190 af 11. oktober 2007, som ændret ved lov nr. 713 af 25. juni 2010 og § 1 i lov nr. 422 af 10. maj 2011, foretages følgende ændringer:

§ 2. Bestemmelsen i § 1 gælder ikke:

- 1) Tv-overvågning af tankstationer, fabriksområder, overdækkede butikcentre og lignende områder, på hvilke der drives erhvervsvirksomhed, såfremt overvågningen foretages af den, der har rådighed over området.
- 2) Tv-overvågning af automater, hvor penge kan hæves (pengeautomater) eller kan veksles til en anden valuta (vekselautomater), eller af køretøjer, der udelukkende anvendes til transport af penge (pengetransportbiler), såfremt overvågningen foretages af den, der har rådighed over automaten eller køretøjet, og såfremt tv-overvågningen er indrettet således, at den alene er rettet mod personer, som befinder sig i umiddelbar nærhed af automaten eller køretøjet.
- 3) Tv-overvågning, der foretages af pengeinstitutvirksomheder, spillekasinoer, hotel- og restaurationsvirksomheder samt butikcentre og butikker, hvorfra der foregår detailsalg, af
 - a) egne indgange og facader samt
 - b) arealer, som ligger i direkte tilknytning til egne indgange og facader, og

som naturligt anvendes eller kan anvendes som adgangs- eller flugtvej i forhold til egne indgange, når overvågningen er klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

4) Tv-overvågning, der ikke er forbundet med optagelse af billeder på videobånd, film eller lignende, når den foretages som led i overvågning af egne indgange, facader, indhegning eller lignende.

Stk. 2. Politidirektøren kan uanset bestemmelsen i § 1, stk. 1, efter ansøgning give boligorganisationer og foreninger m.v., der repræsenterer husstandene i et boligområde, tilladelse til at foretage tv-overvågning af det pågældende boligområde og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. En tilladelse kan gives for højst 5 år ad gangen.

Stk. 3. Politidirektøren kan uanset bestemmelsen i § 1, stk. 1, efter ansøgning give ejere af idrætsanlæg tilladelse til at foretage tv-overvågning af anlæggets indgange, facader, indhegninger m.v. og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. En tilladelse kan gives for højst 5 år ad gangen.

1. I § 2, *stk. 2, 1. pkt.* og *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »*Politidirektøren*« til »*Politiet*«.

2. § 2, *stk. 4*, affattes således:

»Justitsministeren kan fastsætte regler om hvilken myndighed inden for politiet, der behandler sager om tilladelse efter *stk. 2. og 3.*«

§ 2

I lov om sikkerhed ved bestemte idræts-

begivenheder, jf. lov nr. 307 af 30. april 2008, som ændret ved lov nr. 636 og 637 af 12. juni 2013, foretages følgende ændring:

§ 4. Kontrollører ved bestemte idrætsbegivenheder skal være autoriserede. Autorisation meddeles af politiet i den politikreds, hvor ansøgeren bor. Autorisation gælder for hele landet.

Stk. 2. Autorisation kan meddeles personer, der

- 1) er fyldt 18,
- 2) opfylder de krav til uddannelse, som justitsministeren fastsætter, jf. stk. 6,
- 3) ikke er dømt for strafbart forhold, der indebærer en nærliggende fare for misbrug af hvervet, jf. straffelovens § 78, stk. 2, og
- 4) ikke har udvist en sådan adfærd, at der ikke er grund til at antage, at den pågældende vil udøve hvervet på forsvarlig måde.

Stk. 3. En autorisation kan begrænses eller betinges.

Stk. 4. Politiet kan meddele dispensation fra kravet om uddannelse i stk. 2, nr. 2, hvis ansøgeren i øvrigt har de fornødne kvalifikationer.

Stk. 5. Ved kontrollører forstås personer, der ved bestemte idrætsbegivenheder fører kontrol med tilskuere, herunder adgangskontrol.

Stk. 6. Justitsministeren kan fastsætte regler om autoriserede kontrollørers virksomhed m.v. ved bestemte idrætsbegivenheder, herunder om uddannelse og legitimation.

1. § 4, stk. 1, 2. pkt., affattes således:
»Autorisation meddeles af politiet og gælder for hele landet.«

2. I § 4 indsættes som *stk. 7*:

»Justitsministeren kan fastsætte regler

om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler sager om autorisation.«

§ 3

I restaurationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 135 af 18. januar 2010, som ændret ved § 34 i nr. 718 af 25. juni 2010, § 2 i lov nr. 249 af 30. marts 2011, § 12 i lov nr. 1231 af 18. december 2012 og § 4 i lov nr. 633 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

§ 15 a. Dørmænd i restaurationsvirksomheder skal være autoriserede. Autorisationen meddeles af politidirektøren, i den politikreds, hvor ansøgeren bor. Har ansøgeren ikke bopæl her i riget, meddeles autorisationen af politidirektøren i København. En autorisation gælder for hele landet.

Stk. 2. Autorisation kan meddeles en person, der

- 1) er fyldt 18 år,
- 2) opfylder de krav til uddannelse, som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter, jf. § 15 b, stk. 3,
- 3) ikke er dømt for strafbart forhold, der indebærer en nærliggende fare for misbrug af hvervet, jf. straffelovens § 78, stk. 2, og
- 4) ikke har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil udøve hvervet på forsvarlig måde.

Stk. 3. Personer, som i henhold til lov om vagtvirksomhed er autoriseret til at drive vagtvirksomhed, og en vagtvirksomheds godkendte personale kan uden anden autorisation varetage hvervet som dørmænd i restaurationsvirksomheder.

1. § 15 a, stk. 1, affattes således:

»Dørmænd i restaurationsvirksomheder skal være autoriserede. Autorisation meddeles af politiet og gælder for hele landet.«

Stk. 4. En autorisation som dørmand kan efter omstændighederne begrænses og betinges.

Stk. 5. Politiet kan gøre undtagelse fra kravet om uddannelse i stk. 2, nr. 2, hvis en person har de fornødne kvalifikationer.

§ 15. b. Bevillingsmyndigheden kan meddele påbud om, at der i en restaurationsvirksomhed skal anvendes dørmænd, hvis det skønnes nødvendigt af hensyn til forsvarlig drift af virksomheden.

Stk.2. Politiet kan undtagelsesvis bestemme, at reglerne om dørmænd i § 15 a og regler udstedt i medfør af stk. 3 ikke eller kun delvis finder anvendelse i en restaurationsvirksomhed.

Stk.3. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter nærmere bestemmelser om dørmandsvirksomhed, herunder om uddannelse, uniformering og legitimation samt om gebyr for legitimationskort.

2. I § 15 b indsættes som *stk. 4*:

»Erhvervsstyrelsen kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der varetager politiets opgaver inden for denne lovs område.«

§ 4

I lov om handel med brugte genstande samt pantelånervirksomhed, jf. lov nr. 223 af 8. juni 1966, som ændret ved § 3 i lov nr. 936 af 27. december 1991, § 3 i lov nr. 386 af 20. maj 1992, § 20 i lov nr. 389 af 14. juni 1995 og § 25 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, foretages følgende æn-

dringer:

§ 2. Den, der driver virksomhed, som er omfattet af loven, skal have bevilling.

Stk. 2. Bevilling meddeles enten til handel med brugte genstande eller til pantelånervirksomhed og udstedes af politidirektøren på det sted, hvor eller hvorfra virksomheden agtes drevet. Bevillingen giver ret til at drive virksomhed i og fra politikredsen.

Stk. 3. For udstedelse af bevillinger til handel med brugte genstande eller bevilling til pantelånervirksomhed betales 80 kr.

§ 15. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om udøvelse af virksomhed i henhold til loven, herunder regler om:

- 1) regnskabsførelse og opbevaring af forretningsbøger;
- 2) pligt til at afkræve kunder legitimation;
- 3) førelse og gennemgang af registre over efterlyste koster;
- 4) opbevaring og gennemgang af meddelelser fra offentlige myndigheder;
- 5) forbud mod, at visse genstande købes eller modtages som pant;
- 6) forretningslokalernes indretning;
- 7) opbevaring af opkøbte brugte genstande;
- 8) udfærdigelse af lånebeviser;
- 9) opbevaring af pantsatte genstande samt bortsalg af panter, der ikke er indløst rettidigt;
- 10) forrentning af lån hos pantelånere og forbud mod fastsættelse af yderligere omkostninger i forbindelse med sådanne lån.

1. § 2, *stk. 2*, affattes således:

»Bevilling meddeles enten til handel med brugte genstande eller til pantelånervirksomhed og udstedes af politiet. Bevillingen giver ret til at drive virksomhed i og fra den politikreds, bevillingen omfatter.«

2. I § 15 indsættes som *stk. 2*:

»Justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der varetager politiets opgaver inden for denne lovs område.«

§ 5

I våbenloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1005 af 22. oktober 2012, som ændret ved § 1 i lov nr. 431 af 1. maj 2013 og § 1 i lov nr. 1623 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 2 *d* indsættes:

»§ 2 **e.** Justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der varetager politiets opgaver inden for denne lovs område.«

§ 6

I lov om luftfartsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1036 af 28. august 2013, foretages følgende ændringer:

§ 70. Transport- og energiministeren kan udfærdige forskrifter om adgang til og færdsel på flyvepladser og om luftfartøjers ophold på disse samt efter forhandling med erhvervsministeren om fornødent udstede forbud mod sejlads og ophold i farvande, der midlertidigt eller permanent benyttes som flyveplads. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at der kun til personer, der er godkendt af politiet, kan udstedes en generel adgangshjemmel til lufthavnens afspærrede område.

1. I § 70 indsættes som *stk. 2*:

»Transportministeren kan efter forhand-

ling med justitsministeren fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler sager om godkendelse.«

§ 7

I lov om vagtvirksomhed, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 227 af 3. marts 2010,
som ændret ved lov. nr. 718 af 25. juni
2010, foretages følgende ændring:

§ 13. Autorisation til at udøve vagtvirk-
somhed samt godkendelse af kontrolcen-
traler og personalet i en vagtvirksomhed
meddeles af justitsministeren eller den,
ministeren bemyndiger dertil.

Stk.2. Justitsministeren kan fastsætte be-
stemmelser om ansøgningers udform-
ning.

1. I § 13, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Justitsministeren kan i forbindelse med
henlæggelse af opgaver til politiet efter
denne lov fastsætte regler om, hvilken
myndighed inden for politiet der behand-
ler de pågældende opgaver.«

§ 8

I lov nr. 319 af 14. maj 1997 om inkas-
sovirksomhed, som senest ændret ved
lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages
følgende ændring:

§ 19. Autorisation til at udøve inkasso-
virksomhed samt godkendelse af perso-
nale efter § 8 meddeles af justitsministe-
ren eller den, ministeren bemyndiger
dertil.

Stk.2. Justitsministeren fastsætter be-
stemmelser om udformningen og ind-
holdet af ansøgninger om autorisation og
godkendelse af personale.

1. I § 19, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Justitsministeren kan i forbindelse med
henlæggelse af opgaver til politiet efter
denne lov fastsætte regler om, hvilken
myndighed inden for politiet der behand-
ler de pågældende opgaver.«

§ 9

I lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 1072 af 7. september 2010, som senest ændret ved lov nr. 639 af 23. juni 2013, foretages følgende ændring:

§ 62 a. Beskæftigelsesministeren kan i øvrigt fastsætte regler om, at § 61, stk. 1, 3 og 4, kan fraviges i de i § 52 nævnte tilfælde for unge, som er fyldt 15 år, og som ikke længere er omfattet af undervisningspligten.

1. I § 62 a indsættes som *stk. 2*:

»Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med justitsministeren i forbindelse med henlæggelse af opgaver til politiet efter denne lov fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler de pågældende regler.«

§ 10

I lov om jagt og vildtforvaltning, jf. lovbekendtgørelse nr. 735 af 14. juni 2013, som ændret ved lov nr. 86 af 28. januar 2014, foretages følgende ændring:

§ 49. Miljøministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet statslig myndighed eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk.2. Miljøministeren kan bemyndige private organisationer til at udføre visse opgaver, der efter loven og regler udstedt i medfør af loven påhviler ministeren.

Stk.3. Miljøministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1 og 2, herunder at afgø-

relserne ikke skal kunne påklages.

Stk.4. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed efter forhandling med vedkommende minister bliver bemyndiget til at udøve efter stk. 1.

Stk.5. I regler, der er udstedt i medfør af § 11, stk. 2 og 3, kan det bestemmes, at afgørelser i henhold til reglerne ikke kan påklages.

1. I § 49 indsættes som *stk. 6*:

»Miljøministeren kan efter forhandling med justitsministeren i forbindelse med henlæggelse af opgaver til politiet efter denne lov fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler de pågældende opgaver.«

§ 11

I lov om hittegods, jf. lovbekendtgørelse nr. 733 af 9. juli 2009, som ændret ved lov nr. 1245 af 18. december 2012, foretages følgende ændringer:

§ 2. Er politiet i stand til at fastslå, hvem hittegodsset tilhører, tilsiges ejeren til at afhente det. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at politiet kan udlevere hittegods på anden måde.

Stk.2. Hvis ejeren ikke kendes eller ikke afhenter det fundne, drager politiet omsorg for, at det opbevares på forsvarlig måde.

Stk.3. Hvis ejeren ikke kendes, foranstalter politiet en bekendtgørelse om fundet optaget i et eller flere af de på stedet mest udbredte dagblade, medmindre dette på grund af det fundnes art eller værdi skønnes unyttigt.

1. I § 2, *stk. 3*, ændres »af de på stedet mest udbredte dagblade« til: »i et egnet medie«

§ 4. Melder ejeren sig ikke inden udløbet af 3 måneder regnet fra hittegodssets indlevering til politiet og afhenter det fundne, bortsælges det ved politiets foranstaltning ved offentlig auktion. Hittegodscykler og -knallerter kan dog bortsælges ved offentlig auktion, når der er forløbet 4 uger fra indleveringen til politiet

Stk.2. Hittegods, der er af så ringe værdi, at det ikke kan bære omkostningerne ved auktionssalg, kan destrueres eller udleveres til almennyttige eller velgørende formål, når der er forløbet 4 uger fra indleveringen til politiet.

2. To steder i § 4, *stk. 1*, indsættes efter »offentlig auktion«: »eller offentlig tilgængelig internetauktion«

3. I § 4 indsættes som *stk. 3* og *4*:

Stk. 3. »En offentlig tilgængelig internetauktion skal afholdes i overensstemmelse med udbyderens almindelige auktionvilkår.«

Stk. 4. »Auktionslederen eller udbyderen af internetauktionen kan træffe bestemmelse om, at hittegods, som forgæves er forsøgt bortsolgt ved auktionssalg i overensstemmelse med denne lov, kan destrueres eller udleveres til almennyttige eller velgørende formål. «

§ 7. Hvis ejeren ikke afhenter det fundne inden udløbet af de i § 4, *stk. 1*, fastsatte frister eller dog inden det fundnes bortsalg eller fristens udløb, tilfalder der finder en tredjedel af det ved salget indkomne beløb med fradrag af omkostningerne. Resten tilfalder statskassen.

4. I § 7 indsættes som *stk. 2*:

»Justitsministeren kan fastsætte regler om udbetaling af beløbet efter *stk. 1* til

finderen.«

§ 12

I færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1386 af 11. december 2013, som ændret ved [...], foretages følgende ændringer:

§ 134 b. Justitsministeren kan bemyndige Rigspolitechefen til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt justitsministeren.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.

1. *§ 134 b, stk. 1,* affattes således:

»Justitsministeren kan bemyndige politiet til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt justitsministeren. Justitsministeren kan i forbindelse med henlæggelse af opgaver til politiet fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler de pågældende opgaver.«

2. I *§ 134 b, stk. 2,* ændres »ministeren« til: »anden administrativ myndighed«.

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 1-11 træder i kraft den 1. juli 2014.

[§ 14

Stk.1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk.2. Lovens §§ 1, 2, 4, 6, 7 og 8, kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk.3. Lovens §§ 1, 2, 6 og 7, kan ved kongelig anordning helt eller delvist sæt-

tes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.]